

[Fibiger.]

jeg stod op og sagde, at det vilde være til Hjælp for dem, det vilde stride imod det, som jeg anser for rigtigt og rimeligt.

Det er nu en mærkelig Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har af, hvad der er frivilligt. Jeg ved godt — det er ogsaa saadan paa andre Omraader —, at hvad han kalder frivilligt, kalder jeg Tvang, og hvad jeg kalder Tvang, kalder han frivilligt. Han synes, at det er ganske frivilligt, om Kreditorerne vil gaa ind paa denne Indefrysning og Akkord. Ja, der staar dog, at hvis ikke de vil gaa med til en Akkord, skal de finde sig i, at Gælden bliver indfrosset i 3 Aar. Det er vist det, man kalder at blive tvunget til at gaa frivilligt med. Det er jo naturligt, at naar der skal træffes en saadan Ordning, kan det ikke ske frivilligt; saa maa det ske med Tvang, og det er ogsaa det, man er gaaet ind for i Lovforslaget; man siger til dem: Enten maa I tage Akkorden, eller I maa tage Indefrysningen, for der skal foretages noget i den Retning, det har vi ment vilde være gavnligt for nogle, selv om det bliver til Skade for andre.

Det ærede Medlem forstod ikke, at jeg kunde gaa saa varmt ind for Kautionisterne. Ja, de er jo ogsaa en Slags Mennesker, og der findes nogle Stykker af dem her i Landet, de skulde jo ogsaa have en lille Smule Beskyttelse. Der er med Hensyn til Kautionisternes Stilling i Forhold til Sparekasser og Banker og dem, man kautionerer for, en stor Forskel paa, om man har en Lov som denne eller ikke. For naar man ikke har en saadan Lov, ordner man Forholdene frivilligt og ordner dem, som man mener det rimeligt, og kan Debitor ikke betale, maa Kautionisten betale; men naar man her laver en Lov, hvori man siger, at nu er Debitor fri for at betale i 3 Aar, nu maa Kautionisten betale, og han har ingen Regres til Debitor, saa er det noget ganske nyt, man her indfører. Jeg tror ikke, det bliver let i Fremtiden i det hele taget at faa Kautionister, og jeg beklager for saa vidt for den Ungdoms Skyld, som vokser op og skal sættes i Vej, at man ved Lov ordner Forholdene saaledes, at snart sagt ikke et Menneske mere vil gaa i Kaution for en anden, fordi man aldrig ved, om ikke der bliver vedtaget Love, som efterhaanden gør det umuligt at indlade sig paa den Slags Ting.

Jeg tror, at mange af den Slags Akkorder, der her er Tale om, kunde ordnes ad Frivillighedens Vej, uden at man behøvede at træffe saa skarpe Lovbestemmel-

ser, som der her foreslaas, og det er egentlig ogsaa det, der vækker Uvillie ude i Befolkningen, blandt Haandværkere og handlende, at man siger: Nu skal du enten give Akkord eller have Indefrysning. For det er ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, at hvis ikke man vil gaa med til denne Lov, kommer der den ene Tvangsauktion efter den anden. Det behøver slet ikke at blive Tilfældet; tværtimod, man kan nok ordne sig paa anden Maade, for hvem ønsker at jage en Mand ud af hans Ejendom? det tror jeg ikke, ret mange gør. Man vil nok kunne ordne sig saaledes, at Manden betaler lidt, saa vidt han kan.

Der har af Haandværkere og dem, der har Pant i Ejendommene, tror jeg nok jeg kan sige, været vist megen Taalmodighed, de har faaet lidt betalt af og til og har været tilfredse med det; men ved en Ordning som her foreslaaet vil man vække Utilfredshed i Befolkningen, og det tror jeg ikke, man skal gøre.

Selv efter det ivrige Forsvar og selv efter at det ærede Medlem Hr. Kyed og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har villet belære mig om, at det i og for sig er en Lov, som vil være mest til Gavn for de handlende og for Haandværkerne, kan jeg alligevel ikke anbefale at stemme for Forslaget, men maa stadig anbefale at stemme imod det, fordi jeg anser det for skadeligt.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Fibiger misforstod vist Spørgsmaalet vedrørende Kautionister. Forholdet er dette, at efter Lovforslagets Bestemmelser er Kautionisten fri for at betale Hovedstolen, saafremt Kautionslaanen bliver underkastet Henstandsbestemmelserne; men i det Tilfælde, at Kautionisten har Evne dertil, kan Laan-giveren forlange stipulerede Afdrag eller rimelige Afdrag betalt, og har Kautionisten ikke, uden at det giver ham økonomiske Vanskeligheder, Evne til at betale, kan han henvende sig til Skifteretten og opnaa samme Henstand, som Debitor har faaet. Renten skal Debitor, hvis han kan, betale, hvad der fremgaar af Forslagets § 8, og kan han ikke betale, er Kautionisten pligtig at gøre det. Og en Ting maa man ikke glemme, nemlig dette, at hvis man har kautioneret, saa har man paataget sig en Forpligtelse, som man ikke uden videre kan ryste af sig.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at hvis Forholdene vedrørende Haandværkere og handlende var, som jeg havde